Ο ΔΙΑΛΟΓΟΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΟΥ Α. J. FROMENT

Η ΑΓΑΠΗ

ΠΡΟΣΩΠΑ :

ΓΚΥ, ἕνας νέος ἄρρωστος, εὑρισκόμενος σὲ ἀνάρρωσι. ΛΙΝΑ, μιὰ νέα νοσοκόμα.

(Στὸ δωμάτιο ἑνὸς νοσοκομείου. Ὁ Γκὺ εἶνε ξαπλωμένος στὸ κρεββάτι. Ἡ Λίνα, μὲ στολὴ νοσοκόμου, στολίζει μὲ λουλούδια ἕνα μεγάλο βάζο, δίπλα στὸ κρεββάτι του. Ὁ Γκὺ τὴν παρακολουθεῖ μὲ βλέμματα τρυφερά. Τὸ δωμάτιο εἶνε μισοσκότεινο, γιατὶ τὰ παραθυρόφυλλα εἶνε κλειστά).

ΛΙΝΑ (τακτοποιῶντας τὰ λουλούδια στὸ βάζο).—Λοιπόν, εἶστε κα λύτερα σήμερα, κύριε Γκύ ;

ΓΚΥ.—Εἶμαι πολὺ καλύτερα, ἀδελφή.

ΛΙΝΑ.—Θέλετε νὰ σᾶς δώσω ἕνα τριαντάφυλλο ;

ΓΚΥ.—Θέλω, ἀδελφή.

(Ἡ Λίνα τοῦ δίνει ἕνα τριαντάφυλλο. Ἐκεῖνος τὸ παίρνει καὶ τὸ μυρίζει)

ΓΚΥ.—Τί ὡραῖο τριαντάφυλλο καὶ πόσο μεθυστικὰ εὐωδιάζει !...

ΛΙΝΑ.—Θέλετε ν' ἀνοίξω τὸ παράθυρο νὰ μπῆ φῶς μέσα στὸ δωμάτιο ;

ΓΚΥ.—Ἂν θέλετε ἐσεῖς, ἀδελφή...

(Ἡ Λίνα ἀνοίγει τὸ παράθυρο καὶ τὸ δωμάτιο γεμίζει φῶς).

ΛΙΝΑ.—Εἶνε ὡραῖα τώρα. Δὲν εἶν' ἔτσι ;

ΓΚΥ.—Εἶνε πολὺ ὡραῖα...

ΛΙΝΑ.—Κυττάξτε πόσο εἶνε γαλάζιος ὁ οὐρανός.

ΓΚΥ.—Εἶνε γαλάζιος καὶ φωτεινὸς σὰν τὰ μάτια σας, ἀδελφὴ Λίνα. Τὰ μάτια σας ὅμως τὰ βλέπω μὲ τόση εὐχαρίστησι... Ἐνῶ τὸ φῶς τ οὐρανοῦ μοῦ φέρνει κάποιο θάμβος ἀκόμα.

ΛΙΝΑ.—Εἶνε γιατὶ ἐπὶ τόσες μέρες δὲν θέλετε νὰ δῆτε καθόλου φῶς. Τὰ μάτια σας ἔχουν συνηθίσει στὸ ἡμίφως. Σιγὰ - σιγὰ ὅμως, πάλι θὰ συνηθίσουν τὸ φῶς. Καὶ τώρα, γιὰ νὰ μὴ σᾶς πειράξῃ ὁ ἥλιος, θὰ κατεβάσω μπροστὰ στὸ παράθυρο τὸ στόρι. Νά, ἔτσι... (Κατεβάζει τὸ μισοδιάφανο στόρι). Τὸ φῶς τώρα ἔρχεται πιὸ γλυκὺ καὶ δὲν σᾶς κουράζει τὰ μάτια. Δὲν εἶν' ἔτσι ;

ΓΚΥ.—Ἔτσι εἶνε, ἀδελφὴ Λίνα.

ΛΙΝΑ.—Καὶ τώρα... Θὰ σᾶς ἀφήσω....

ΓΚΥ.—Κι' ἐγὼ θὰ μείνω πάλι μόνος...

ΛΙΝΑ.—Ὄχι μόνος. Ἔχετε συντροφιὰ τὰ τριαντάφυλλα.

ΓΚΥ.—Καὶ τὰ πιὸ ὄμορφα τριαντάφυλλα, δὲν μποροῦν νὰ σᾶς ἀντικαταστήσουν κοντά μου.

ΛΙΝΑ (χαμογελῶντας).—Ἀρχίζετε νὰ μοῦ κάνετε κοπλιμέντα. Αὐτὸ εἶνε καλὸς οἰωνός. Σημαίνει ὅτι εἶστε πειὰ ἐντελῶς καλὰ καὶ σωματικῶς καὶ πνευματικῶς.

ΓΚΥ.—Ὄχι, ἀδελφὴ Λίνα. Δὲν σᾶς κάνω κοπλιμέντα. Αἰσθάνομαι ἀληθινὰ ὅ,τι σᾶς λέω. Ναί... Ναί... Μὴ μὲ κυττάζετε ἔκπληκτη. Δὲν ξέρω ἀκριβῶς τί συμβαίνει μέσα μου. Μά... Πῶς νὰ σᾶς τὸ πῶ ; Ἀρχίζω ν' ἀγαπῶ πάλι τὴ ζωή.

ΛΙΝΑ.—Κι' ὅμως... Δὲν εἶνε ἀκόμη πολὺς καιρὸς ποὺ δὲν τὴν θέλατε τὴ ζωή.

ΓΚΥ.—Καὶ θέλησα ν' αὐτοκτονήσω. Καὶ μ' ἐσώσατε ἐσεῖς, μὲ τὶς περιποιήσεις σας, μὲ τὴν ἀφοσίωσί σας.

ΛΙΝΑ.—Ἔκανα ἁπλῶς τὸ καθῆκον μου.

ΓΚΥ.—Ἐγὼ ὅμως δὲν αἰσθάνομαι ἁπλῶς μιὰ εὐγνωμοσύνη σ' ἐσᾶς. Θυμᾶστε ; Τὶς πρῶτες μέρες ἤμουν ἐντελῶς ἀπελπισμένος. Δὲν ἤθελα νὰ ἰδῶ τὸν ἥλιο, δὲν ἤθελα νὰ ἔχω κοντά μου λουλούδια. Δὲν ἤθελα νὰ ἰδῶ οὔτε ἐσᾶς. Εἶχα τὰ μάτια μου κλειστὰ καὶ ἄκουγα μόνο τὴ φωνή σας. Μὰ ἡ φωνή σας ἦταν τόσο γλυκειὰ καὶ τὰ λόγια σας τόσο στοργικά, τόσο τρυφερά, πὼς ἄνοιξα τέλος τὰ μάτια μου καὶ σᾶς κύτταξα. Κι' ἀπὸ τότε δὲν μπορῶ πειὰ νὰ σᾶς πῶ «ὄχι». Ἄρχισα νὰ παίρνω τὰ γιατρικὰ ποὺ μοῦ δίνατε, τὰ ὁποῖα δὲν ἤθελα πρίν νὰ τὰ πάρω. Δέχτηκα καὶ τὰ λουλούδια ποὺ μοῦ φέρατε, κι' ἀκόμα θέλησα νὰ ξαναϊδῶ τὸ φῶς.

ΛΙΝΑ.—Εἶμαι πολὺ εὐχαριστημένη γιατὶ τὰ κατάφερα ὅλα αὐτά.

ΓΚΥ.—Καταφέρατε ἕνα μεγάλο θαῦμα, ἀδελφὴ Λίνα ! Ἀναστήσατε ξανὰ τὴν καρδιά μου καὶ τοὺς πόθους μου γιὰ τὴ ζωή. Ἀδελφὴ Λίνα... Δὲν θέλω νὰ πεθάνω πειά....

ΛΙΝΑ.—Δόξα σοι ὁ Θεός ! Γιατὶ δὲν εἶνε πολὺς καιρὸς ποὺ φωνάζατε : «Μὰ γιατὶ προσπαθεῖτε νὰ μὲ σώσετε ; Ἀφῆστε με νὰ πεθάνω »

ΓΚΥ.—Ναί... Ἤθελα νὰ πεθάνω, νὰ πεθάνω, γιατί....

ΛΙΝΑ.—Δὲν σᾶς ρώτησα ποτὲ τὸ γιατί.

ΓΚΥ.—Εἶστε τόσο λεπτή, τόσο διακριτική, ἀδελφὴ Λίνα ! Δὲν μὲ ρωτήσατε ποτέ, γιατί θέλησα νὰ πεθάνω. Θὰ σᾶς τὸ πῶ ὅμως τώρα ἐγώ. Θέλησα νὰ πεθάνω γιὰ μιὰ γυναῖκα, ποὺ τὴν ἀγαποῦσα τρελλὰ κι' αὐτὴ μὲ πρόδωσε....

ΛΙΝΑ.—Δυστυχισμένο παιδί !...

ΓΚΥ.—Ναί. Ἤμουν πολὺ δυστυχισμένος. Ἀλλὰ τώρα πάλι νοιώθω κάτι σὰν εὐτυχία μέσα μου.

ΛΙΝΑ.—Εἶστε τόσο νέος ! Ἡ ζωὴ ξαναγυρίζει μέσα στὴν καρδιά σας.

ΓΚΥ.—Ὄχι βά. Μοῦ φαίνεται ὅτι ἡ ζωὴ δὲν θὰ ξαναγυρίσῃ ποτὲ μέσα μου, ἂν δὲν εἶσαστε ἐσεῖς κοντά μου, ἀδελφὴ Λίνα... Δὲν ξέρω κι' ἐγὼ τί ἀκριβῶς συμβαίνει μέσα μου. Ἀλλὰ μόνο γιατὶ ξέρω τώρα ὅτι ὑπάρχετε ἐσεῖς στὸν κόσμο, μόνο γι' αὐτὸ δὲν θέλω πειὰ νὰ πεθάνω.

ΛΙΝΑ.—Δὲν ὑπάρχω μόνο ἐγὼ στὸν κόσμο, κύριε Γκύ. Ὑπάρχουν καὶ τόσα ἄλλα πράγματα, γιὰ τὰ ὁποῖα ἀξίζει νὰ ζῆσετε.

ΓΚΥ.—Δὲν ὑπάρχει γιὰ μένα τίποτε ἄλλο ἐκτὸς ἀπὸ σᾶς.

ΛΙΝΑ.—Ὑπάρχει ὁ ἥλιος, ὑπάρχουν τὰ λουλούδια, ἡ θάλασσα, τ ἀστέρια...

ΓΚΥ.—Ὅλα αὐτὰ θὰ εἶνε ὡραῖα μόνον ὅταν τὰ κοιτάζω μαζὶ σας, ἀδελφὴ Λίνα... Δὲν ξέρω κι' ἐγὼ πῶς νὰ σᾶς ἐκφράσω ὅ,τι αἰσθάνομαι γιὰ σᾶς. Ἀλλὰ μοῦ φαίνεται ὅτι δὲν θὰ μπορέσω νὰ σᾶς τὸ πῶ μὲ καμμιὰ ἄλλη λέξι, παρὰ μόνο μ' αὐτή : Ἀδελφὴ Λίνα, σᾶς ἀγαπῶ ...

ΛΙΝΑ (δακρύζοντας).—Φτωχὸ παιδί !...

ΓΚΥ.—Γιατὶ μὲ οἰκτείρετε ; Μὰ ἐγὼ εἶμαι εὐτυχισμένος μαζί σας. Θὰ ἤθελα νὰ εἶμαι κοντά σας σὲ ὅλη μου τὴ ζωή. Νόμιζα πὼς ὅλα τελείωσαν γιὰ μένα, πίστευα ὅτι ἡ καρδιά μου θὰ μένῃ γιὰ πάντα πεθαμμένη μέσα μου, κι' ἐσεῖς, ἐσεῖς, ἀδελφὴ Λίνα, μοῦ ξαναδώσατε τὴ ζωή. Σᾶς παρακαλῶ, μὴ μοῦ τὴν ξαναπάρετε πάσω, Ἀδελφὴ Λίνα..... Ἂν δὲν δεχθῆτε νὰ γίνετε γυναῖκα μου, θὰ ξαναπεθάνω τὸν θάνατο.

ΛΙΝΑ.—Πρέπει τότε νὰ σᾶς πῶ κι' ἐγὼ κάποιο μυστικό μου. Σᾶς συμπάθησα ἀμέσως καὶ σᾶς περιποιήθηκα ἐξαιρετικά, γιατὶ κατάλαβα ὅτι εἶστε κι' ἐσεῖς ἕνα θῦμα τῆς ἀγάπης, ὅπως ἐγώ.

ΓΚΥ.—Ἐσεῖς, ἀδελφὴ Λίνα ;

ΛΙΝΑ.—Ἐγώ. Ἀγάπησα κι' ἐγὼ κάποιον ποὺ μὲ πρόδωσε. Ἀλλὰ ἀντὶ νὰ καταφύγω στὸ θάνατο, κατέφυγα ἐδῶ μέσα, ἀποχαισμένη ν' ἀφοσιωθῶ σ' ὅλη μου τὴ ζωὴ στοὺς ἀρρώστους, στοὺς ἀρρώστους στὸ σῶμα καὶ στὴν ψυχή...

ΓΚΥ.—Ἐσεῖς, ἀδελφὴ Λίνα, ποὺ εἶστε ἀκόμα τόσο νέα καὶ τόσο ὄμορφη !...

ΛΙΝΑ.—Δὲν μ' ἐνδιέφεραν πειὰ τὰ νειάτα μου κι' ἡ ὀμορφιά μου, ἀφοῦ ἐκεῖνος μὲ εἶχε ἀρνηθεῖ.

ΓΚΥ.—Ὥστε ἔχετε περάσει κι' ἐσεῖς ἀπὸ τὸν ἴδιο πόνο ποὺ πέρασα κι' ἐγώ... Καὶ σεῖς δὲν θελήσατε νὰ πεθάνετε. Λύσατε τὴ ζωή σας στοὺς πονεμένους. Πόσο γενναιότερη καὶ ἀνωτέρη ἀπὸ μένα εἶστε, ἀδελφὴ Λίνα ... Καὶ πόσο περισσότερο ἀκόμα σᾶς ἀγαπῶ τώρα... Πέστε μου λοιπόν, θέλετε νὰ γίνετε γυναῖκα μου ;

ΛΙΝΑ.—Δὲν μπορεῖ νὰ γίνῃ αὐτό, κύριε Γκύ. Ἐσεῖς, καθὼς λέτε, νοιώθετε πάλι τὴ ζωὴ καὶ τὴν ἀγάπη στὴν καρδιά σας. Ἐγὼ ὅμως...

ΓΚΥ.—Ἐσεῖς ;

ΛΙΝΑ.—Μοῦ φαίνεται πὼς δὲν θὰ μπορέσω ποτὲ μου νὰ ξαναγαπήσω.

ΓΚΥ.—Αὐτὰ τὰ λόγια σας μ' ἀπελπίζουν. Δὲν θέλω πάλι νὰ βλέπω τὸ φῶς. Δὲν θέλω κοντά μου λουλούδια... Γιατὶ μ' ἐσώσατε τότε ; Γιατί ; Γιὰ νὰ μὲ κάνετε νὰ ξαναζητήσω τὸν θάνατο ;...

ΛΙΝΑ.—Μὴν παράζεστε ἔτσι. Θὰ σᾶς ἔρθῃ πάλι πυρετός....

ΓΚΥ.—Γιατὶ σκίνατε μὲ τόση στοργὴ ἀπάνω στὸ προσκεφάλι μου ; Γιατὶ μοῦ μιλήσατε τόσο γλυκά ; Γιατὶ μὲ κάνατε νὰ ξαναγαπήσω τὸν ἥλιο καὶ τὰ τριαντάφυλλα ; Γιατί ;...

ΛΙΝΑ.—Θεέ μου !... Μὰ εἶστε ἕνα παιδί, κύριε Γκύ. Ἡσυχάστε. Θὰ φωνάξω τὸ γιατρό....

ΓΚΥ.—Ἡ ζωή μου εἶνε στὰ χέρια σας. Δὲν μ' ἔσωσε ὁ γιατρός. Μ' ἐσώσατε ἐσεῖς. Σῶστε με καὶ πάλι. Δῶστε μου μιὰ ἐλπίδα, μιὰ μικρὴ ἐλπίδα... Πέστε μου πὼς ἴσως μιὰ μέρα θ' ἀλλάξετε γνώμη...

ΛΙΝΑ.—Ναί... Ναί... Ἴσως μιὰ μέρα μπορέσω ν' ἀγαπήσω πάλι καὶ τότε δὲν θ' ἀγαπήσω παρὰ μόνο ἐσᾶς. Καὶ τότε θὰ γίνω γυναῖκα σας.

ΓΚΥ.—Μπορῶ λοιπὸν νὰ σᾶς λέω ἀπὸ τώρα «καραβωνιαστικιά μου»;

ΛΙΝΑ (βαθειὰ συγκινημένη).—Μπορεῖτε....

ΓΚΥ (φιλῶντας τὰ χέρια της).—Εἶσαι ἕνας ἄγγελος !...

ΛΙΝΑ.—Δὲν εἶμαι παρὰ μιὰ ἀδελφὴ τοῦ ἐλέους....

ΓΚΥ.—Καὶ τῆς ἐλπίδος... Καὶ τῆς ἀγάπης... Ναί, τῆς ἀγάπης, τῆς μεγάλης ἀγάπης, ποὺ ἀνασταίνει, ποὺ χαρίζει τὴ ζωή, τὸ φῶς, τὴ χαρά... Λίνα, ἀγάπη μου, σὲ λατρεύω !...